

Hồi thứ ba mươi hai

Trần Cận Nam dặn dò kế hoạch

Lý Lực Thế và Quan An Cơ khom lưng vâng lời.

Trần Cận Nam lại quỳ xuống thấp hương đồng dục khẩn:

- Thuộc hạ là Trần Cận Nam xin lập thệ trước linh vị Vạn Vân Long đại ca: Đệ tử của thuộc hạ là Vi Tiểu Bảo nếu hành vi phạm luật hoặc không đủ tài đức để anh em phục tùng thì thuộc hạ lập tức truất phế ngôi hương chủ của gã ở Thanh Mộc đường, quyết chẳng thiên lệch. Anh em thuộc hạ tuân giữ lời thề phong gã làm hương chủ thì sau này có truất phế gã cũng là tuân giữ lời thề. Trần Cận Nam này nếu trái lời thề nguyện xin hương hồn Vạn đại ca chứng giám khiến thuộc hạ bị sét đánh, hoặc năm ngựa phân thây, hay chết về nanh vuốt bọn Thát Đát.

Ông nói xong lay mấy lay rồi cắm hương vào lò.

Quần hào đều đồng thanh xưng tụng:

- Tổng đà chúa xử sự như vậy thật là chí công, ai cũng kính phục.

Vi Tiểu Bảo nghĩ bụng:

- Được lắm! Mình tưởng họ thật tình cho làm chức hương chủ, xú chủ gì đó, té ra họ đưa mình qua sông rồi chặt gãy cầu. Bữa nay họ phong làm hương chủ cho khỏi trái lời thề. Ngày mai họ tìm cách phế mình đi cũng là tuân giữ lời thề. Khi đó Lý đại ca cũng được mà Quan phu tử cũng hay lên làm hương chủ mới là hợp lý.

Gã liền lớn tiếng:

- Thừa sư phụ! Đệ tử không làm hương chủ.

Trần Cận Nam ngạc nhiên hỏi:

- Sao?

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Đệ tử không biết làm và cũng không muốn làm.

Trần Cận Nam nói:

- Không biết thì học hỏi dần dần, ta sẽ dạy cho. Hai vị Lý, Quan cũng nhận lời giúp đỡ người. Hương chủ là một ngôi cao trong Thiên Địa Hội, sao người lại không muốn làm?

Vì Tiểu Bảo lắc đầu đáp:

- Bữa nay lên làm, mai bị truất phế, thật là mất mặt. Đệ tử không làm hương chủ thì việc gì cũng ù ù cạc cạc là xong. Một khi lên làm hương chủ mị người đều gõ vào đầu chẳng tử tế gì. Người ta đã bói lông tìm vết, kiếm mẩu xương trong cái trứng thì chỉ nửa ngày là mèo lại hoàn mèo. Chi bằng không làm nữa là hơn.

Trần Cận Nam nói:

- Trong trứng gà làm gì có xương, họ muốn tìm cũng chẳng thấy.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Khi trứng gà biến thành con gà con là có xương rồi. Dù cho không có xương lúc người ta muốn tìm trước hết hãy đập cái vỏ trứng là tiểu tử đây rồi sẽ tính. Lòng đỏ lòng trắng quấy lộn tung phèo.

Mọi người nghe gã nói không nhịn được đều cười ồ cả lên.

Trần Cận Nam hỏi:

- Thiên Địa Hội chúng ta làm việc đâu phải trò trẻ nít? Chỉ cần người đừng có hành vi tệ hại, là ai cũng kính trọng người thành một vị hương chủ chân chính, chẳng ai bắt tội người đâu. Dù người ta không kính trọng cũng nề người là đệ tử của ta.

Vì Tiểu Bảo ngẫm nghĩ một lúc rồi đáp:

- Được rồi! Tiểu tử xin nói trước: sau này nếu các vị không muốn để tiểu tử làm hương chủ là tiểu tử thôi ngay. Xin đừng buộc tội bữa bãi để đánh đập, để chửi mắng, hay để hạ sát.

Trần Cận Nam chau mày hỏi:

- Người đừng mà cả nữa. Nếu người không làm việc tệ hại thì còn ai đánh giết người được? Quân Thát Đát mà đánh giết người, quân hào sẽ trả thù cho người.

Ông dừng lại một chút rồi nói:

- Tiểu Bảo! Bậc đại trượng phu phải có gan dạ dám làm nên việc phi thường. Người đã gia nhập Thiên Địa Hội phải hừng khởi xung phong làm việc nghĩa trừ hại cho dân, mà người cũng chỉ nghĩ đến mình, thì đâu phải là hành vi cũng những bậc anh hùng hào kiệt?

Vì Tiểu Bảo nghe bốn chữ "Anh hùng hào kiệt" lại nhớ tới thầy đồ giảng sách nói đến những bậc đại anh hùng. Gã phấn khởi đáp:

- Đúng thế! Lời giáo huấn của sư phụ thật là đích đáng. Dù phải chém đầu, vỡ mặt thì 18 năm sau mới lên trang hảo hán.

Đây là nói về những anh hùng hảo hán phải đưa ra pháp trường hành tội. Vì Tiểu Bảo chỉ nhớ lõm bõm, nói năng tuy không đặc sắc, nhưng quần hào cũng vỗ tay ran sảnh đường.

Trần Cận Nam mỉm cười nói:

- Làm hương chủ là một đại hỷ sự, chứ không phải điệu ra pháp trường chém đầu. Người hãy coi chín vị hương chủ ai cũng hoan hỷ vui tươi, người phải bắt chước các vị mới được.

Quan An Cơ đến trước Vì Tiểu Bảo chấp tay nói:

- Thuộc hạ là Quan An Cơ xin tham kiến hương chủ của bản đường.

Vì Tiểu Bảo quay lại hỏi Trần Cận Nam:

- Tiểu tử phải làm sao bây giờ?

Trần Cận Nam đáp:

- Người đáp lễ đi!

Vì Tiểu Bảo chấp tay đáp lễ nói:

- Quan phu tử! Quan phu tử mạnh giỏi a!

Trần Cận Nam mỉm cười nói:

- Ba chữ "Quan phu tử" là trong anh em lúc bình thời mới kêu đến ngoại hiệu đó. Còn khi chính thức thi lễ thì phải kêu bằng Quan nhị ca.

Vì Tiểu Bảo liền đổi lại:

- Kính chào Quan nhị ca.

Lần này Lý Lực Thế bị Quan An Cơ tranh phần thi lễ trước, liền tiến lên làm lễ tham kiến.

Chín vị hương chủ cũng thứ tự làm lễ ra mắt Vì Tiểu Bảo.

Quần hào trở vào sảnh đường, tổng đà chúa và mười vị đường chủ thương nghị việc lớn.

Thanh Mộc đường đứng đầu Hậu ngũ đường. Kể cả Tiên ngũ đường thì Thanh Mộc đường ở hàng thứ 6 trong Thiên Địa Hội.

Chỗ ngồi của Vì Tiểu Bảo là ở ghế đầu mé hữu. Hương chủ Xích Hoả đường râu bạc chùng xuống trước ngực phải ngồi ở mé dưới gã.

Bọn Lý Lực Thế, Quan An Cơ lui ra ngoài hết. Trong sảnh đường chỉ còn lại Trần Cận Nam và mười hương chủ, cả thấy mười một nhân vật đầu não trong Thiên Địa Hội.

Trần Cận Nam trở cái ghế giữa bỏ trống nói:

- Đây là toà vị của Chu Tam thái tử.

Ông lại trở cái ghế ở bên nói:

- Đây là toà vị của Trịnh vương gia ở Đài Loan. Khi Thiên Địa Hội chúng ta tụ hội mà hai vị đó vắng thì ghế bỏ không.

Ông giải thích mấy câu này cho Vi Tiểu Bảo hiểu rồi nói tiếp:

- Xin các vị huynh đệ hãy đem tình hình các tỉnh ra tường thuật lại trước hội nghị.

Năm phòng trước gồm có năm đường. Phòng đầu là Liên Hoa đường cai quản tỉnh Phúc Kiến, phòng thứ hai là Hồng Thuận đường, cai quản tỉnh Quảng Đông. Phòng thứ ba là Gia Hậu đường, cai quản tỉnh Quảng Tây. Phòng thứ tư là Tham Thái đường, cai quản tỉnh Hồ Nam Hồ Bắc. Phòng thứ năm là Hoành Hoá đường, cai quản tỉnh Triết Giang.

Năm phòng sau thì phòng đầu là Thanh Mộc đường, cai quản tỉnh Giang Tô. Phòng thứ hai là Xích Hoả đường, cai quản tỉnh Quý Châu. Phòng thứ ba là Tây Kim đường, cai quản tỉnh Tứ Xuyên. Phòng thứ tư là Huyền Thủy đường cai quản tỉnh Vân Nam. Phòng thứ năm là Hoàng Thổ đường cai quản tỉnh Hà Nam, miền Trung Châu.

Chú thích của tác giả: Trong Thiên Địa Hội quả có tiền ngũ phòng, hậu ngũ phòng, tức thập đường. Thái Đức Trung, Phương Đại Hồng, Mã Siêu Hưng cũng có tên trong lịch sử và địa khu quản hạt cũng đúng như sách sử chép. Từ đây sắp xuống để tiện việc tự sự trong tiểu thuyết, dù có sự chênh lệch, xin miễn thuyết minh.

Nhắc lại Thái Đức Trung nghe tổng đà chúa bảo trình bày về công việc các tỉnh y liền đem nội vụ của Thiên Địa Hội ở tỉnh Phúc Kiến ra trình bày.

Tiếp theo là Phương Đại Hồng trình bày nội vụ tỉnh Quảng Đông.

Vi Tiểu Bảo nghe một lúc nhưng chẳng hiểu gì và không cảm thấy mấy may hứng thú. Đến những người sau gã nghe tai nọ xọ ra tai kia. Trong lòng gã liền nghĩ về chuyện đánh bạc vui chơi.

Mãi đến lúc hương chủ Huyền Thủy đường là hậu tứ phòng là Lâm Vinh Siêu thuyết trình về tỉnh Vân Nam bằng giọng nói rất hùng hồn, miệng không ngớt thoá mạ, Vi Tiểu Bảo mới chú ý lắng nghe. Gã nghe Lâm nói:

- Tên đại Hán gian Ngô Tam Quế chỗ nào cũng chống đối bọn ta. Từ năm ngoái đến năm nay chưa được 10 tháng mà anh em đã lên tới số 179 vị bị quân chó đẻ giết chết. Con mẹ nó! Lão gia cùng tên cậu tặc quyết chẳng đội trời chung. Thuộc hạ đã mấy phen phái người đi hành thích, nhưng chung quanh tên Hán gian này rất nhiều cao nhân. Cả ba lần hành thích đều bị mất tay...

Hắn trở vào cánh tay trái buộc treo lên cổ, nói tiếp:

- Mùa xuân đầu năm nay, con bà nó, lão gia lại bị chặt một cánh tay. Tên đại Hán gian này làm ác đã nhiều, tất có một ngày toàn gia hắn bị Thiên Địa Hội chúng ta băm nát ra như tương.

Vừa nghe nói đến Ngô Tam Quế, mọi người khí tức xông lên tận cổ.

Vì Tiểu Bảo khi còn ở Dương Châu đã nghe người ta nói đến Ngô Tam Quế dẫn quân Thanh qua ải vào cướp giang sơn của người Hán. Ngô Tam Quế là tên tội đầu trong bọn Thát Đát đến thành Dương Châu gian dâm phụ nữ, cướp của đốt nhà. Ngô Tam Quế giúp nhà Mãn Thanh đánh thiên hạ được phong làm Bình Tây Vương, vĩnh viễn trấn thủ ở Vân Nam.

Người Hán nào nghe nhắc đến ba chữ Ngô Tam Quế cũng nghiêng răng căm hận.

Bây giờ Vì Tiểu Bảo nghe vị Lâm hương chủ này ngoác miệng ra mà thoá mạ Ngô Tam Quế cũng không lấy chi là kỳ.

Lâm Vĩnh Siêu mở đầu thoá mạ rồi tám vị hương chủ kia cũng lên tiếng chửi bới.

Bọn họ nguyên là quân nhân, mấy năm gần đây trà trộn vào chốn giang hồ, giọng nói thô lỗ đã quen. Giờ ở trước mặt tổng đà chúa đã cố gắng giữ mồm giữ miệng.

Bây giờ mà cất tiếng thoá mạ không còn ai giữ lịch sự nữa.

Vì Tiểu Bảo cả mừng. Gã nghe những lời thô tục khác nào cá gặp nước, không nhịn được, cũng chõ miệng vào chửi bới.

Về cách thoá mạ thì Vì Tiểu Bảo so với 9 vị hương chủ, gã còn có phần lảm nhảm hơn. Mỗi câu gã đi đường quanh tuôn ra nhiều từ ngữ rất khác lạ. Còn 9 vị hương chủ bất quá chỉ bi bô một hồi, nên không tinh tế bằng gã.

Trần Cận Nam xua tay nói:

- Đủ rồi! Đủ rồi! Trong thiên hạ kể có hàng ngàn hàng vạn người thoá mạ Ngô Tam Quế nhưng thằng cha đó vẫn làm Bình Tây Vương bình yên vô sự. Thoá mạ thế nào cũng không làm cho hắn chết được, mà hành thích cũng không phải là một biện pháp để thu lượm kết quả hay.

Hương chủ Hoàn Hoá đường là Lý Thức Khai, người thấp lùn, gầy nhom tiếng nói nhỏ nhẹ, thoá mạ cũng không nhiều lời bây giờ lại lên tiếng:

- Theo ngu kiến của thuộc hạ thì dù chúng ta có kéo đại quân đến Vân Nam giết được Ngô Tam Quế đi nữa cũng chẳng được lợi gì mấy cho đại cuộc. Ngô Tam Quế là một tên Hán gian, tội nghiệt rất thâm trọng mà chém một đao kết quả tính mạng hắn thì không khỏi làm phước cho hắn.

Trần Cận Nam gật đầu nói:

- Lời nói của Lý hương chủ thật là hữu lý! Không hiểu Lý hương chủ có cao kiến gì chăng?

Lý Thức Khai đáp:

- Đây là một công cuộc trọng đại, cần phải đồng anh em thương nghị kế hoạch lâu dài. Thuộc hạ cũng không nghĩ ra được diệu kế gì, xin nghe lời minh thị của tổng đà chúa.

Trần Cận Nam nói:

- Lý hương chủ thốt ra lời: "Đây là một công cuộc cực kỳ trọng đại, cần phải thương nghị kế hoạch lâu dài" cũng đủ tỏ ra là cao kiến rồi. Người ta thường nói: "Nhất nhân kế đoản, nhị nhân kế trường" chúng ta những 10 người. ồ không phải, 11 người. Hãy yên lặng mà suy nghĩ kỹ càng thì được thêm nhiều ý kiến. Chúng ta mà giết được Ngô Tam Quế thì chẳng những trả thù được cho các vị huynh đệ trong Thiên Địa Hội bị hắn giết chết, mà còn rửa hận cả cho hàng ức hàng vạn đồng bào người Hán bị hắn tàn hại. Việc này bản toà suy nghĩ đã lâu, Ngô Tam Quế đã thâm căn cố đế ở tỉnh Vân Nam, thế lực to lớn. Nếu chỉ lấy sức của Thiên Địa Hội mà chống đối hắn thì e rằng không đánh hắn được.

Lâm Vĩnh Siêu nói:

- Muôn ngàn lưỡi dao liễu mạng với hắn thì chỉ cần đâm trúng một nhát.

Thái Đức Trung nói:

- Lâm hương chủ đã đâm rồi đó mà Ngô Tam Quế có ngã đâu, chính mình lại bị chặt tay.

Lâm Vĩnh Siêu tức giận hỏi:

- Lão mặt sát ta phải không?

Thái Đức Trung biết mình lỡ lời liền cười đáp:

- Tiểu đệ nói đùa vậy thôi. Lâm hương chủ đừng nổi nóng.

Trần Cận Nam thấy Lâm Vĩnh Siêu có ý bất bình, liền an ủi:

- Lâm hiền đệ! Bao nhiêu anh hùng hảo hán trong thiên hạ ai cũng cầu mong được ra tay giết Ngô Tam Quế. Một mình Lâm hiền đệ toan gánh lấy trọng trách mà hàng vạn anh em trong Thiên Địa Hội đồng tâm hiệp lực chưa chắc đã làm nổi.

Lâm Vĩnh Siêu nói:

- Tổng đà chúa nói phải lắm!

Hắn có vẻ đã nguôi giận.

Trần Cận Nam lại nói:

- Bản toà xem ra muốn làm nên đại sự này, chúng ta cần liên lạc với các môn phái, các bang hội trên chốn giang hồ đồng mưu cử sự. Ngô Tam Quế ở tỉnh Vân Nam trong tay nắm mười mấy vạn tinh binh, dưới có biết bao mãnh tướng chứ không phải tầm thường. Muốn giết một mình hắn chưa hẳn đã là vấn đề cực kỳ nan giải, nhưng muốn tru lục toàn gia hắn, tận sát bọn thủ hạ giúp hắn làm điều tàn ác, thanh trừ bọn đại Hán gian tiểu ác tặc thì lực lượng một mình Thiên Địa Hội chúng ta không thể làm nổi.

Lâm Vĩnh Siêu vỗ đùi la lên:

- Phải lắm! Phải lắm! Anh em Thiên Địa Hội chúng ta bị Ngô Tam Quế tàn sát rất nhiều, mà nay chỉ giết được một mình hắn thì sao đủ thưởng mạng?

Quần hào nghe nói đến tru diệt toàn gia Ngô Tam Quế, cùng tận sát bọn thủ hạ tàn ác đều lấy làm khoan khoái, phấn khởi tinh thần, nhưng chỉ một lát mọi người lại ngơ ngác nhìn nhau và nghĩ thầm trong bụng:

- Công cuộc này thật khó khăn vô cùng!

Thái Đức Trung nói:

- Thiếu Lâm và Võ Đang là hai phái người nhiều thế lớn, võ công lại cao thâm. Vậy nhất định chúng ta phải liên lạc với họ.

Hương chủ Hoàng Thổ đường là Diêu Tất Đạt ngân ngữ nói:

- Phương trượng chùa Thiếu Lâm là Minh Tính đại sư là một nhân vật danh vọng cực cao trong võ lâm, nhưng đại sư lại là người trì trọng lão thành, không muốn đắc tội với quan nha. Mấy năm nay đại sư còn đưa ra một điều luật nghiêm cấm tục gia đệ tử không được hạ sơn một cách khinh xuất vì sợ gây nên tai vạ. Việc liên lạc với phái Thiếu Lâm e rằng trung gian còn có nhiều điều khó khăn.

Hương chủ Tham Thái đường cai quản địa hạ Hồ Quảng là Hồ Đức Đệ gạt đầu nói:

- Phái Võ Đương cũng không khác mấy. Quán chủ chùa Châu Võ là Vân Nhận đạo nhân và sư huynh là Vân Hạc đạo nhân cùng nhau có mối thất hoà đã lâu. Hai người chỉ để tâm vào việc tranh đấu với nhau tìm cách chia sẻ bọn đệ tử của đối phương. Việc cấu kết này e rằng...

Y không nói thêm nữa nhưng mọi người đều hiểu rằng hai đạo nhân Vân Nhận và Vân Hạc đều không muốn hành động với Thiên Địa Hội.

Lâm Vĩnh Siêu nói:

- Nếu không được hai phái Thiếu Lâm, Võ Đương tham dự vào công cuộc này thì chúng ta tự làm lấy.

Trần Cận Nam nói:

- Vụ này không nên nóng nảy. Trong võ lâm nào phải chỉ có hai phái Thiếu Lâm và Võ Đương?

Quần hào đều xôn xao nghị luận. Có người bảo hoặc giả phái Nga Mi chịu tham dự, người lại nói Cái Bang trước nay dốc lòng trung nghĩa.

Trần Cận Nam nghe quần hào bàn bạc hồi lâu rồi nói:

- Nếu 10 phần không ăn chắc 9 thì chúng ta chớ có đưa đề nghị ra với họ.

Phương Đại Hồng nói:

- Dĩ nhiên là thế. Mời mà người ta không chịu thì chẳng những bề mặt mà còn làm mất thể diện cho Thiên Địa Hội nữa.

Trần Cận Nam nói:

- Mất thể diện còn là việc nhỏ, nhưng tiếng tăm tiết lộ ra ngoài để Ngô Tam Quế hay tin mà đề phòng là mình đành thúc thủ. Đó mới là vấn đề trọng đại.

Lý Thức Khai nói:

- Vì đây là vấn đề quan trọng vậy ai muốn liên lạc với bang phái nào cần phải được tổng đà chúa đồng ý trước, không ai được tùy tiện hành động.

Mọi người đồng thanh:

- Như thế là phải!

Quần hào lại thương nghị lúc nữa rồi Trần Cận Nam tuyên bố:

- Hiện giờ chưa quyết định được phương sách gì. Vậy ba tháng sau các vị huynh đệ lại đến thành Trường Sa tỉnh Hà Nam để hội họp. Tiểu Bảo! Người hãy trở về cung trung. Công việc của Thanh Mộc đường tạm thời để hai vị Lý Lực Thế và Quan An Cơ xử lý. Hội nghị Trường Sa người cũng không cần phải đến.

Vì Tiểu Bảo đáp lại bằng một tiếng "ạ", nhưng trong bụng gã nghĩ thầm:

- Thế này há chẳng phải là qua sông chặt gãy cầu?

Trần Cận Nam dặt tay Vì Tiểu Bảo về sương phòng nói:

- Trên Thiên Kiều ở kinh thành có một lão bán thuốc cao họ Từ. Người khác bán thuốc cao toàn là màu đen, còn thuốc cao của lão Từ thì lại nửa đỏ nửa xanh. Người có việc gì liên lạc với ta thì cứ đến Thiên Kiều kiếm lão họ Từ. Người hỏi lão ta: "Lão có thuốc khử Thanh ác độc, cùng thuốc cao khử Thanh phục Minh không?" Lão đáp: "Có đủ nhưng đắt lắm. Phải ba lạng hoàng kim, ba lạng bạch vân mới mua được." Khi đó người hỏi lão: "Năm lạng hoàng kim, năm lạng bạch ngân lão có bán không?". Như vậy lão sẽ biết người là ai.

Vì Tiểu Bảo nghe Trần Cận Nam nói vậy rất lấy làm thú vị, cười hỏi:

- Người ta đòi có ba lạng mà sao sư phụ lại bảo trả giá những năm lạng, há chẳng lạ lắm ư?

Trần Cận Nam mỉm cười đáp:

- Đó là khẩu hiệu để khỏi nhận lầm trong trường hợp có người đến mua thuốc cao thật sự.

Ông nói tiếp:

- Từ lão nghe người trả giá năm lạng hoàng kim, năm lạng bạch ngân sẽ hỏi lại: "Tại sao lại trả đắt như vậy?" Thì người đáp: "Không đắt đâu! Không đắt đâu!" Chỉ cốt sao cho mắt sáng lại được thì tại hạ quyết làm thân trâu ngựa, đèn ngời trúc mai, cũng không phải là quá". Lão Từ sẽ đọc câu: "Địa chấn cao cương, nhất phái khê sơn thiên cổ tú". Người đáp lại: "Môn triều đại ải, tam hợp hà thủy vạn niên lưu". (Hai câu này nghĩa là: đất chấn non cao, khe suối một dòng truyền vạn kiếp; cửa trông biển cả, lòng sông ba ngả chảy muôn năm).

Trần Cận Nam lại dặn tiếp:

- Lão Từ hỏi: "Hoa hồng bên đình ở đường nào?" Người đáp: "Thanh Mộc đường". Lão Từ hỏi: "Trên đường thấp mấy nén hương?" Người đáp: "Năm nén". Thấp năm nén hương tức là chức hương chủ. Lão cũng là hội viên bản hội, nhưng chức vị còn kém người nhiều. Người có việc gì cứ giao lão làm.

Vì Tiểu Bảo nhất nhất ghi lòng.

Trần Cận Nam cùng gã diễn lại một lượt, không sai chữ nào.

Trần Cận Nam lại nói:

- Từ lão tuy chức vị không cao, nhưng võ công rất giỏi. Người không nên vô lễ với lão.

Vi Tiểu Bảo vâng lời. Trần Cận Nam lại truyền thụ cho Vi Tiểu Bảo một ít khẩu quyết về võ công rồi bảo gã:

- Tiểu Bảo! Ta và người đều có việc lớn trong mình, không thể tụ hội với nhau lâu được. Bữa nay người trở về Thanh cung nói là bị bọn cường nhân bắt đem đi rồi ban đêm người dùng kế giết tên quân canh trốn về cung. Nếu có người bảo người dẫn quân đến tróc nã thì người dẫn quân tới đây. Chúng ta đem thủ cấp Ngao Bái chôn ở sau vườn rau. Người dẫn chúng ra đào lên là chúng không nghi ngờ gì nữa.

Vi Tiểu Bảo hỏi:

- Khi đó các vị ở đây bỏ hết đi rồi phải không?

Trần Cận Nam đáp:

- Người đi rồi, anh em sẽ giải tán ngay, người bắt tất phải quan tâm.

Ông xoa đầu Vi Tiểu Bảo nói:

- Tiểu Bảo! Ta mong người là một đứa nhỏ ngoan ngoãn. Khi nào rảnh việc ta đến kinh thành truyền thụ võ công cho người.

Vi Tiểu Bảo đáp:

- Dạ! Xin đa tạ sư phụ.

Trần Cận Nam nói:

- Được rồi! Thôi người đi đi! Bọn Thát Đát rất xảo quyết. Tuy người là người thông minh nhưng phải cẩn thận lắm mới được.

Vi Tiểu Bảo nói:

- Sư phụ ơi! Đệ tử ở trong cung buồn lắm, đến bao giờ mới được theo sư phụ bên tẩu giang hồ?

Trần Cận Nam chăm chú nhìn vào mặt gã, đáp:

- Người chịu khó nhẫn nại vài năm, lập nên công lớn cho bản hội. Nán chờ mấy năm... thanh âm người biến đổi, râu cũng mọc ra, không thể làm thái giám được nữa. Khi đó hãy rời khỏi Thanh cung...

Ban đầu Vi Tiểu Bảo lấy làm buồn rầu, sau gã xoay chuyển ý nghĩ, tự nhủ:

- Ta ở trong cung muốn làm việc hay việc dở thì làm, quần hào chẳng ai hay biết. Họ muốn truất phế ngôi hương chủ của ta không phải chuyện dễ. Sau này ta lớn tuổi, luyện võ công đến chỗ thành tựu, khi đó thường họ không phế bỏ mình nữa.

Gã nghĩ tới đây cảm thấy khoan khoái trong lòng.

Vi Tiểu Bảo tìm đến chỗ Mao Thập Bát để ngỏ lời từ biệt.

Mao Thập Bát chưa biết việc gã gia nhập Thiên Địa Hội và làm hương chủ Thanh Mộc đường nên hẩn hoi lui hoi tới ra chiều rất thân thiết. Vi Tiểu Bảo cũng không nói rõ.

Lúc này thanh gươm truỷ thủ cùng đồ vật của Vi Tiểu Bảo bị đoạt mất đã đem lại trả cho gã.

Trần Cận Nam sai người lấy ngựa cho Vi Tiểu Bảo, chính ông thân hành đưa chân ra ngoài cửa.

Bọn Lý Lực Thế, Quan An Cơ cùng anh em trong Thanh Mộc đường tiễn chân Vi Tiểu Bảo ra ngoài ba dặm.

Vi Tiểu Bảo hỏi rõ đường về Bắc Kinh, gã giục ngựa rong ruổi cho đến lúc trời xế chiều, về tới Thanh cung, lập tức vào ra mắt Hoàng đế.

Vua Khang Hy đã hay tin Ngao Bái bị Vi Tiểu Bảo đâm chết trong nhà tù. Nhà vua cho là gã bị đồng đảng của Ngao Bái cướp đem đi tất phải dữ nhiều lành ít.

Từ lúc xảy chuyện Vi Tiểu Bảo bị cướp đem đi, Thanh đình đã phái quan binh đi xục xạo tìm tước nã dư đảng của Ngao Bái tra hỏi. Số người bị bắt rất nhiều mà không điều tra ra được manh mối chi hết.

Vua Khang Hy nghe tin Vi Tiểu Bảo trở về một cách đột ngột thì vừa kinh hãi vừa mừng thầm, vội truyền chỉ cho vào bệ kiến.

Vi Tiểu Bảo vừa tiến vào phòng, nhà vua đã hỏi ngay:

- Tiểu Quế Tử! Ngươi... ngươi làm sao mà trốn về được?

Vi Tiểu Bảo trong khi đi đường đã nghĩ ra một thiên hoang đường để giải thích. Bây giờ gã liền đem chuyện mình bị cường nhân bắt trong trường hợp nào và bỏ vào thùng tảo ra sao, gã thuật lại đúng, vì chỗ này không cần bịa đặt.

Sau gã nói đến bọn gian đảng thiết linh vị tế điện, dùng thủ cấp nhân vật thứ nhất làm đồ tế và tạm thời chưa giết gã. Chúng trói gã lại đem giam vào trong phòng tối. Gã liền nhân lúc canh khuya cạy ^^ cho đứt dây trói rồi giết tên quân canh trốn ra.

Gã còn bịa chuyện phải ẩn núp trong bụi cỏ rậm để trốn lệnh truy binh. Gã cướp được ngựa trong trường hợp nào rồi theo đường quanh trở về ra sao. Gã đã tạo ra một thiên cổ sự rất linh động.

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tình Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới

- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp

- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com

- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có àng sở thích trên forums, chatroom.

- Tranh ảnh phim kiếm hiệp

- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới

- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...

- Sách dạy tự luyện võ công.

-

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>